

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰੂਹ-ਰਿਹਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵੀ ਸਦਾ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਵੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਦੀ ਲਗਨ ਵੀ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ ਵੀ ਹੈ। ਟੀਚਾ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਛੋਗੇ ਕਿ ਬਣਨਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਹਿਣਗੇ ਲਕਸ਼ਮੀ-ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। 108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮਨਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਉਮੰਗ ਸਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਦਾ ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ, ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ, ਸਦਾ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ, ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ, ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੁੱਧ-ਬੁੱਧ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹੋ ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਉਂ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੀ ਕਾਰਨ ਦੇਖਿਆ? ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੀ ਹੈ, ਵਿਧੀ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਕਰਮ ਅਤੇ ਫਲ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਬੈਲੰਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਦੀ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਨੀਤੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਿਭਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਬਲੈਸਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬੈਲੰਸ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਤਾਂ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੰਸ। ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਸਮਾਂ ਮਿਲਿਆ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਸਮਝਣਾ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਨਬੈਲੰਸ। ਸਿਰਫ਼ ਸੇਵਾ ਹੀ ਯਾਦ ਹੈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵਿਧੀ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਰਿਜਲਟ ਪੁੱਛਦੇ ਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਪਰਸੈਂਟੇਜ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਰਹੀ? ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ? ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਬੀਜੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੇਵਾ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਸੀ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੀ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਲਗਨ ਰਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਰਹੀ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਵਮਾਨ ਰਿਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਰਿਹਾ? ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਰਿਹਾ? ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ - ਇਹ ਸਵਮਾਨ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਰਹੇ। ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਈ। ਇਹ ਹੈ ਨਿਮਿਤ, ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ। ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ, ਸੇਵਾ ਚੰਗੀ ਹੋਈ, ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ, ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ, ਇਹ ਸਵਮਾਨ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਵਮਾਨ ਨਹੀਂ, ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਦਾ ਵੀ ਬੈਲੰਸ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਸਦਾ ਹੀ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਮਾਨ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਭਾਨ ਨਹੀਂ, ਸਵਮਾਨ। ਲੇਕਿਨ ਸਵਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੰਸ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵਮਾਨ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਹੋਈ, ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ, ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਾਹ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਇਆ! ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਮੈਂ-ਪਨ ਸਵਮਾਨ ਨੂੰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਵਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਵੀ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਝਾ ਬੈਲੰਸ ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਉਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਇਵੇਂ ਹੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਿਭਾਨੀ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਲੇਕਿਕ ਸੇ ਅਲੇਕਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ। ਦੇਵੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਿਆਰਾ। ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ। ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ। ਘਬਰਾਵੇ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਬੜੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਕਰਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਕਰਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕਰਾਂ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ! ਇਹ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਹੀ ਬੋਝ ਹੈ। ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਨਾ। ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਮਤਲਬ ਨਿਆਰਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਕਰਮ ਦੇ ਹਲਚਲ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਦਾ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ - ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੋਂ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਪਾ ਲਿਆ, ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ। ਮਹਾਵੀਰ, ਮਹਾਰਥੀ ਬਣ ਗਏ, ਗਿਆਨੀ ਬਣ ਗਏ, ਯੋਗੀ ਵੀ ਬਣ ਗਏ, ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ? ਗਿਆਨੀ ਬਣੇ, ਯੋਗੀ ਬਣੇ, ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੇ ਲੇਕਿਨ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਣਾ ਹੈ ਓਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਟੀਚੇ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਵੀਨਤਾ ਆਈ ਜਾਂ ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ? ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲਾਪਨ, ਬਲੈਸਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ

ਪਾਇਆ, ਉਸਦਾ ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੈਲੰਸ। ਇਹ ਬੈਲੰਸ ਸਦਾ ਰਹੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਨ ਗਏ। ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਚੰਗੇ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮ ਕਰ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਮਿਤ ਅਗਜ਼ਾਮਪਲ(ਉਦਹਾਰਨ) ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ। ਸਮਝਾ ਕਿੰਨਾ-ਕਿੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣਾ ਹੈ? ਇਸ ਬੈਲੰਸ ਨਾਲ ਖੁਦ ਹੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਨੰਬਰ ਕਿਉਂ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬੈਲੰਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬੈਲੰਸ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਂਬੇ ਨਿਵਾਸੀ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ? ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਬੈਲੰਸ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਹੋਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਨਾ। ਬੈਲੰਸ ਵੀ ਇੱਕ ਕਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਨਾ! ਬਾਂਬੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੀ - ਸੰਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਦੇਸ਼। ਤਾਂ ਬੈਲੰਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ, ਬਲੈਸਿੰਗ ਸੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਨਾ! ਨਰਦੇਸ਼ਾਵਰ ਦੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਹੈ! ਬਾਂਬੇ ਵਾਲੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿਖਾਉਣਗੇ? ਬਾਂਬੇ ਵਿੱਚ ਮਲਟੀ ਮਿਲਿਅਨਰਸ ਬੜੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਂਬੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰੁਹਾਨੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਦਮਾਪਦਮ ਪਤੀ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ ਖਾਨ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜਾਨੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸੁਣਾ ਕੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਬਣਾਓ। ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਕਿ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਜਾਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ! ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ। ਸਮਝਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਇੰਨਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਦੇ ਵੀ ਜਾਗਣ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ, ਲੇਕਿਨ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਜਾਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਗਾਵੇ ਖੂਬ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਸ਼ੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਗਾਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਗਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਵਾਓ। ਸਮਝਾ। ਬਾਂਬੇ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਹੋ ਨਾ! ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਤਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਪਰ-ਉੱਪਰ ਤੋਂ? ਜੇਕਰ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸਵਾਹ। ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਕਿਨਾਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੀ ਨਾ? ਬਾਂਬੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਅਗਜ਼ਾਮਪਲ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਂਬੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ! ਇਵੇਂ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੋਂ ਦੇਖਣ ਆਉਣਗੇ। ਹਰ ਗੁਣ ਦੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਰੂਪ ਅਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣੇ। ਸਰਲਤਾ ਦੇਖਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੇ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਵੇਖਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਵੇਖੋ। ਬੈਲੰਸ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਬਾਂਬੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਗਤ ਅੰਬਾਂ ਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਦਾ। ਜਗਤਅੰਬਾ ਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਬਾਂਬੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਂਬੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਥਾਨ, ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੀ, ਮਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ - ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨਾ। ਅੱਛਾ - ਭਲੇ ਪਧਾਰੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭਲੇ ਪਧਾਰੇ।

ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਦੀਪਕ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕੁੱਲ ਦਾ ਦੀਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਦੀਪਕ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਦੀਪਕ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਤੇ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦੇ ਦੀਪਕ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਹੱਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦੇ ਦੀਪਕ ਕਹੋ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਦੀਪਕ ਕਹੋ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਦੀਪਕ ਹੋ ਨਾ? ਟਿਮਟਿਮਾਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ! ਜਦੋਂ ਲਾਈਟ ਟਿਮਟਿਮਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਦੀਪਕ ਹੋ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਦੀਪਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬੈਲੰਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਬਲੈਸਿੰਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ, ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ:- ਸਾਰੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਰਤਨ ਹੋ ਨਾ! ਸਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਤਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਹਲਕਾ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਤਾਜ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਾਜ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਤਾਜਧਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਹੜਾ ਰਤਨ ਜੜ੍ਹਤ ਤਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਤਾਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਤਾਜ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਢੇ ਹੋਏ ਵੀ ਤਾਜਧਾਰੀ ਅਤੇ ਉੱਠਦੇ ਵੀ ਤਾਜਧਾਰੀ। ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਜ ਹਲਕਾ ਹੈ ਨਾ? ਕੋਈ ਭਾਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ! ਨਾਮ ਵੱਡਾ, ਵਜ਼ਨ

ਹਲਕਾ ਹੈ। ਸੁਖਦਾਈ ਤਾਜ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤਾਜ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਾਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਤਾਜ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਮਨਾ ਕੇ ਸਦਾ ਦੀ ਰਸਮ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦਿਵਸ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦਿਵਸ ਮਨਾਇਆ, ਉਸਦਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਾਕਾਰ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਹੋਏ ਨਾ। ਖੁਦ ਬਾਪ ਸਾਕਾਰ ਵਤਨ ਤੋਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਹੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜ ਤੱਖਤ ਦੇ ਅਤੇ ਖੁਦ ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਤਾਂ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ! ਵਿਚਿੱਤਰ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਡਰਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਵਿਚਿੱਤਰ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਚਿੱਤਰ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਦਾ ਵਿਚਿੱਤਰ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਦਵਾਰਾ ਵੀ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਚਿੱਤਰ ਇਸਲਈ ਵਿਚਿੱਤਰ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਮਹਾਂਵੀਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛਿਪੇ। ਲੇਕਿਨ ਸਾਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲੁੱਕ ਕੇ ਅਵਿਅਕਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਦੈ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ, ਨਾਲ ਚਲਾਂਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਵਾਇਦਾ ਹੈ ਹੀ। ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਕਦੇ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੰਧਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਚਲਣ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦੀ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਡਿਸਟਰਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੋਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਬੋਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰੋ। ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਬਾ ਕਰਕੇ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ 12-15 ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇ। ਘੱਟ ਬੋਲੇ-ਹੋਲੀ ਬੋਲੇ...ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖੋ। ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਡਿਸਟਰਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੋਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੋ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਫਲਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
